(*d*) and (*e*) Gulbarga District is proposed to be taken up for SFDA and MFAL during 1975–76, and this will cover Kalgi Constituency in Chittapur Taluk.

Sri PRABHAKAR TELKAR.—Will the Hon. Minister kindly explain why the Small Farmers Development Agency Scheme has not been applied to other Districts and particularly to Chitapur Taluk ? There are so many persons having 5 acres of land in Chitapur Taluk and the area is also suitable for implementation of the Agricultural and Animal Husbandry programmes.

†Sri N. CHIKKE GOWDA.—The criteria is fixed by the Government of India in consultation with the State Government. The criteria is not only the Small Farmers, there are other considerations also. If the District is not covered by the drought-proned area programme, the command area development area programme and other integrated dry-land schemes, then we adopt a District for a Small Farmers' Development Agency Scheme. These are also other criteria which are taken into consideration.

MADAM SPEAKER.—Now Question Hour is over.

Calling Attention to Matters of Urgent Public Importance :

(*i*) *re* : rise in the price of Milk Supplied by the Bangalore Dairy

Sri T. R. SHAMANNA (Fort).—I call the attention of the Minister for Agriculture and Animal Husbandry to the rise of price of milk that is being supplied by the Bangalore Dairy.

Sri N. CHIKKE GOWDA (Minister for Agriculture and Animal Husbandry) I beg to state as follows :—

The selling price of milk by Bangalore Dairy has been adjusted from time to time keeping in view the procurement cost, operational costs and other overhead charges. Such adjustments are not arbitrary as suggested by certain members. In fact, the Dairy has all along been keeping in view the interests of the public, while fixing these selling prices.

The Bangalore Dairy purchases its requirements of milk on the basis of fat and SNF in the milk. During the period 21–2–1974 to 1-10-1974, the purchase price offered by the Dairy was Rs. 1.405 per Kg. with 4% Fat and 8.5% SNF including transportation subsidy of 7 paise offered to the producers as also the managerial expenditure of 3 paise to the Union and the Primary Co-operative Societies. Because of the assured market, the producers were supplying milk to the Dairy at this rate eventhough their actual production cost was substantially higher.

The selling price of milk by the Dairy during this period was Rs. 1.70 per litre which was fixed after taking into account the operation and the other overhead costs. It will be appreciated that during the lean months the supply of fluid milk subs antially goes down and the Dairy will have to make good this shortfall by re-combined milk using skim milk powder and butter and thus ensure a more or less steady level of fluid milk supply to the public. If this cost of re-combined milk had also been taken into account, the selling price should have been much higher still. If it was kept low, it was only to serve the interests of the public.

The increasing production cost of milk resulted in the diversion of the supplies of milk from the producers to urban areas for higher prices in the open market. As a result, the Dairy experienced a fall in its procurement of milk. To stabilise the inflow of milk as also to offer reasonable price to the milk producers, action was taken to offer an increased price of 10paise per Kg. with effect from 1-10-1974 simultaneously increasing the selling price of milk by 10 paise per litre. Thus, though the selling price of milk was raised by 10 paise per litre, the procurement price also increased by 10paise per Kg. thereby resulting in a loss of not less than 3 paise on the sale of every litre of milk by Bangalore Dairy. In addition, the prices of the materials used for the re-combined milk have also been fluctuating from time to time. The raw material cost alone for the manufacture of such re-combined milk works out on an average to Rs. 2-50 per litre. Added to this, the prices of allied commodities such as furnance oil, diesel, petrol, chemicals, milk bottles, cans crates etc., have also gone up thus raising the overheads from the level of 47 paise per litre to 50 paise per litre. The increase in selling price decided upon by the Bangalore Dairy was thus only marginal and did not meet the entire cost of processing of fluid milk.

Even subsequent to the increase of 10 paise offered to the milk producers during the month of October 1974, the cost of milk production continued to rise consequent on the increase in the prices of all commodities. Action therefore had to be taken by the Dairy to enhance the procurement price to minimise diversion of milk from the Societies. The price offered to the producers since 9-2-1975 is Rs. 1.605 per Kg. (for 4% fat content and 8.5%S.N F.) inclusive of transportation subsidy of 7 paise offered to the producers as also the Managerial Expenditure of 3 paise to the Union and the Primary Co-operative Societies and even then it does not fully meet the production cost. The selling price of milk is correspondingly fixed at Rs. 2.00 per litre with effect from that date. This action was taken to minimise the diversion so as to maintain the inflow of milk at the existing level. Since the average cost per litre in the manufacture of re-combined milk works out much higher, the selling cost should have been normally kept at a higher level taking into account the actual cost involved. On the other hand

with a view to safeguarding the consumer interest, the price is maintained at a reasonably low level subsidising the supply of milk to consumers. The aspacts of efficient management and avoidance of waste are constantly paid attention to.

It will thus be seen that the rise in the selling price of milk from time to time is not arbitrary and the consumer interests have not been lost sight of. The selling rate of milk by the Bangalore Dairy is the lowest compared to the prevalent market rate at Bangalore.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್ ಶಾಮಣ್ಣ.—ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಹಾಲಿನ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಾಗ ಇದು ಜೆಂಪೊರರಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡದುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದವರು ಈಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೇ ? ಹೀಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಕೊರತೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ವೇಸ್ಟೇಜ್, ಫಿಲ್ಟರೇಜೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೀಟರ್‌ಗೆ ರೂ 2-50 ಪೈಸೆ ಕಾಸ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು 2 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವ 50ಪೈಸೆ ಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೇಕಪ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಲೀಟರ್‌ಗೆ 10 ಪೈಸೆ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ 10 ಪೈಸೆ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ; ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಹಾಲು ಒಂದು ಲೀಟರ್‌ಗೆ ಸಮನಾಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ.—ಕಳೆದ ಸಾರಿ ನಾನು ಜೆಂಪೊರರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೆಂಪೊರರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದು ಲೀನ್ ಪೀರಿಯಡ್ಡಿನವರಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಪೀಕ್ ಸೀಸನ್ ನವರ್ಲಾಗಲಿ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಹಾಲು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಈವತ್ತು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಏನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು ಅದರಂತೆ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಹಾಲು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಬೇಕಾದಂತ ಮೇವು, ಕಾನ್‌ಸೆನ್‌ಟ್ರೇಟ್ಸ್ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದಸಾರಿ ಕ್ಯಾಟರ್ ಫಡ್ ಒಂದು ಟನ್ನಿಗೆ 800 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದದ್ದು ಈವಾಗ 920 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 1020 ರೂಪಾಯಿನವರೆಗೂ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಹನುವಿನ ಬೆಲೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಹನುವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿನವರಿಗೆ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಪೂರೈಸುವ ಹಾಲಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲೀಟರ್‌ಗೆ ಮೂರು ಪೈಸೆಯಷ್ಟು ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿ ಯವರು ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಲಿನಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೀಟರ್‌ಗೆ ಮೂರು ಪೈಸೆ ಯಷ್ಟು ಸಬ್‌ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದನ್ನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

1971—72ರಲ್ಲಿ 15.97 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟ.

1972—73ರಲ್ಲಿ 23 ಲಕ್ಷ 90 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟ.

1973—74ರಲ್ಲಿ 21 ಲಕ್ಷ 24 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ನಷ್ಟ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಫಿಲ್ ಫರೇಜ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ.—ಫಿಲ್ ಪರೇಜ್ ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೀಟರ್ ಹಾಲು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನೆರ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಫಿಲ್ಟರೇಜ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಓಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಪೈಸೆಗೆ ಮನೆಮುಂದೆನೇ ಬಂದು ಹಾಲನ್ನು ಕರದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ.—ಸ್ವಲ್ಪ ಕನ್‌ಸೆಷನ್ ರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದ್ದೇವೇಗೌಡರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಒಂದು ಲೀಟರ್ 2-20 ಪೈಸೆ, ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲು 2-70 ಪೈಸೆ ಓಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಒಂದುವರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮನೆವರೆಗೆ ತರೆಯುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅದು ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ 7 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಟ್ ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ.—ಬೆಂಗಳೂರು ಡೈರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ರೀಕಂಬೈಂಡ್ ಮಿಲ್ಕ್ ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ರೀಕಂಬೈಂಡ್ ಮಿಲ್ಕ್ ಎಂದರೆ ಆದರೋಳಗೆ ಸ್ಕಿಮ್ಡ್ ಮಿಲ್ಕ್, ಪೌಡರ್, ಮತ್ತು ಬಟರ್ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ರೀಕಾಂಬೈಂಡ್ ಮಿಲ್ಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ರೀಕಂಬೈಂಡ್ ಮಿಲ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕಿಮ್ಡ್ ಮಿಲ್ಕ್ ಬಟರ್, ಪೌವರ್ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಲೀನ್ ಡೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ 2-50 ಪೈಸೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಕಾಸ್ಟ್ ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ರೀಕಂಬೈಂಡ್ ಮಿಲ್ಕ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಸ್ಟ್ ಹೇಗೆ ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ರೀಕಂಬೈಂಡ್ ಮಿಲ್ಕ್ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಲೀಟರ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ? ಅದನ್ನು ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕಾಸ್ಟ್ ಫಿಗರ್ಸ್ ಪ್ರೊಡೂಸರ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಾಸ್ಟ್ ಶೀಟ್ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಆಗ ಕನ್‌ವಿನ್ಸ್ ಆಗುವುದು. ನಮ್ಮನೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಬೆರೆಯೊಂದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಕ್ 2 ರೂಪಾಯಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗೂ ಕಮ್ಮಿಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ 70 ಪೈಸೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಲು ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕರೆದು ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದೆ. ತಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಆಫ್ ಮಿಲ್ಕ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರ ? ಒಂದು ದಿವಸ ಹಾಲನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಹಾಲು ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಸುವನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ.—ನಾವು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ರೈತರಿಂದ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ 60 ಪೈಸೆಯಂತೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತಂದು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಸಸ್ ಮಾಡಿ ಬಾಟಲ್‌ಗೆ ತುಂಬಿ ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಾರ್ಜಸ್ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣ—ರೇಬರ್ ಕಾಸ್ಟ್, ಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಕಾಸ್ಟ್ ಏನು ಇದೆ ಅದನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ.—ಡೈರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನು. ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರ ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಹಾಲಿನ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಿರುವವರು. ಅವರು ಹಾಲು ಕರೆಯುತಕ್ಕವರನ್ನು ಬೆರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆರೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎನ್ ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ.—ಮೂರು ಪೈಸೆ ಲೀನ್ ಪೀರಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪೀಕ್ ಸೀಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ರೀಕಂಬೈಂಡ್ ಮಿಲ್ಕ್ ಬಗ್ಗೆ ಲೀನ್ ಸೀಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅರೇಂಜ್ ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಿ ಫಕ್ಕನ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಒಂದು ಲೀಟರ್‌ಗೆ ಮೂರು ಪೈಸೆ ನಷ್ಟ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಂಕೆಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೊಡೂಸರ್‌ಗೆ ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಎರಡುರೂಪಾಯಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪೈಸೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. 8.5 ಎಸ್.ಎನ್.ಎಫ್. ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಹಾಲು ಮಾರತಕ್ಕಂಥ ಡೈರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಹಾಲಿಗೆ ರೂ 2-20 ಪೈಸೆಯಂತೆ ರೂ 2-75 ಮಾರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೃಷ್ಣರವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ಹಾಲು ಒಂದು ಕೇಜಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತವೆ. 103ಕೇಜಿ 100 ಲೀಟರ್ ಹಾಲು ಆಗುತ್ತದೆ.